Ч. 154. Второк 26 (13) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

Суперечка Анґлії з Росиєю в справі арештованя корабля „Малякка“ закінчила ся щасливо, але з нею поки що не закінчило ся й дотеперішне поступованє росийских кораблів з добровільної фльоти Чорного моря. Росия, очевидно під загрозою зі сторони Анґлії, що анґлійскі кораблї будуть стріляти до росийских, котрі би їх хотіли здержати, і в обаві, що Анґлійці готові би замкнути пролив ґібральтарский для росийских суден, дала відповідь вдоволяючу зовсім анґлійске правительство. Дня 22 с. м. наспіла відповідь росийского правительства на протест Анґлії, в котрій Росия заявляє, що „Малякка“ не буде ставлена перед призовоний суд і на будуче подібні случаї не будуть повтаряти ся. Задля самої форми набір „Малякки“ буде привезений до якогось порту в Середземнім мори, мабуть до пристані Суда (на Креті) і там его оглянуть в присутности анґлійского консуля. Анґлія, як то можна було предвидіти, вдоволила ся сею відповідию і на тім закінчила ся ціла суперечка.

Напружене однакож, яке настало в наслідок повисшої справи межи Анґлією а Росиєю, а яке знайшло свій вираз в анґлійскім народі і в анґлійскій пресі, не зменшило ся. Круги стоячі поза правительством і анґлійска праса не вдоволили ся зовсім відповідию Росиї і домагають ся, щоби анґлійске правительство старало ся тепер раз на завсігди управильнити справу переїзду через Дарданелї та щоби кораблї добровільної фльоти чорноморскої не уважано за воєнні.

Ще не притихла добре справа арештованя „Малякки“, як ось вже наспіла вість о подібнім другім арештованю німецкого корабля „Скандія“. Із Суеса наспіла така вість: Кораблї добровільної росийскої фльоти (отже не воєнні кораблї) приарештували на Червонім мори корабель „Скандія“ гамбурґско-американьскої лінії, вивісили на нім росийску фляґу і давши єму росийску залогу і росийских офіцирів, завернули назад до каналу. Куди повезуть той корабель, не знати. Характеристичне єсть, що і сей корабель віз муницию, але власність німецкого правительства, призначену для кольоній в полудневих сторонах Тихого океана; друга часть набору була призначена до Шанґаю для хіньского правительства і контрабанди не було ніякої. З паперів сего корабля можна було переконати ся о правді, а мимо того Росияни арештували его і завернули з дороги. Здає ся, що команданти росийских кораблїв на Червонім мори не мали ще відомости, як закінчила ся справа Малякки і що не одержали ще інструкциї від свого правительства, як мають поступати; але нема сумніву, що й ся справа закінчить ся мирно.

Справа на поли війни в Манджуриї після згідних вістий з росийскої і японьскої сторони стоїть в північній стороні, значить ся на лївім крилї росийскої армиї ґен. Куропаткіна, дуже небезпечно. В днях 18 і 19 с. м. програли Росияни знов одну битву коло Кіятон, місцевости положеної десь недалеко коло місточка Сіґоян, звідки розходять ся дороги: одна на захід через Анпін до Ляоян, друга на північ до Мукдену. О тій битві доніс ґен. Куропаткін цареви ще дня 20 с. м. і тоді подав до відомости, що росийске войско завернуло взад аж до Куця і Анпін. Ґен. Курокі доносить тепер о сій битві і каже, що Японцї стратили тут 420 людий. Битва розпочала ся дня 18 с. м. і тревала аж до слїдуючого дня. Войско Курокого ішло за Росиянами вздовж ріки Чіф. Росияни ішли ніби на північ; нараз два баталіони з 8 пушками завернули назад і стали стріляти на передну сторожу японьску і страшно вистріляли Японців, а відтак обсадили горби, де ріка творить водоспади. О півночи Японцї заатакували Росияни пушками, а відтак пустилась піхота до штурму. Росияни стріляли дуже сильно і Японцї знов потерпіли великі страти, але атак удав ся, бо Росияни мусїли о 5 ій

---

7)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

Аж тепер селяни заворушили ся! Передовсім Ахенталець, котрий з цілою енерґією, властивою сему сьпівучому народови, домагав ся виплаченя пятьдесятьох риньских замість фальсіфікату і вкінци поставив на своїм, хотяй жандарм не хотів про се нічо знати. Оклик: „фальшівник гроший!“ переходив з уст до уст і спинив цілий торговельний рух. Ніхто не вірив більше другому, кождий банкнот обертали, підносили до сьвітла, пробували, а коли хто сумнївав ся, не приймав зовсім паперових гроший а домагав ся металевих. В той спосіб найлїпші приятелї почали сварити ся і стали ворогами, не оден інтерес розбив ся, вино робило також своє, і вкінци прийшло до завзятої бійки, причім господареви стовчено споре число фляшок і склянок.

Постенфірер жандармериї відставив арештованого недалеко на почту, де урядувала панна Ліна і немало здивувала ся, побачивши обох гостий.

— Що ви собі бажаєте?

Жандарм приняв поважний урядовий вид, понехавши тому звичайне поздоровленє, затиснув капелюх з когутячим пірем низше на голову і розпочав переслухане, котре справляло єму трохи трудности, бо яко Чех, на імя Вімлятіль, не справляв ся як слід з тирольским диялектом. Він сказав:

— Отсей арештований мовить, що дістав нині рано від цісарско-королївскої почти фальшиву пятьдесятку! Чи ви виплатили нині такі гроші?

— Ні!

Торговельник худобою почав мінити ся на лици і пробував бодай голосом закрити недостачу уневинняючих доказів.

Вімлятіль велів єму стояти тихо і питає дальше:

— Чи він був взагалі на почті?

— Був! Як лиш розпочало ся урядованє, вибрав гроші на переказ!

— В якій сумі?

— Се урядова тайна!

— Я в службі, тепер нема урядової тайни!

— Годі! Я обовязана давати пояснення лише слїдчому судиї, що викаже ся леґітимациєю, і то в специяльних кримінальних справах, а до того за дозволом почтової дирекциї.

— Я в службі, moz hezky slečinka, мушу перевести слїдство, і можу навіть вас арештувати, як менї буде треба!

— Як вам до вподоби! Цісарско-королївска дирекция почт вже тоді постарає ся, щоби команда жандармериї втерла вам носа! Чи потребуєте ще чого?

— Поводіть но ся ви, панно з почти, супротив жандарма з пошаною, бо він цісарско-королївский урядник! Не забувайте на се!

— Зовсім ні! Я так в службі як і ви!

— Я в кримінальний службі!

— Чим можу ще служити?

— Що ви виплатили?

— Се урядова тайна!

В тій хвили вирвав ся торговельник худобою нимо свого невідрадного положеня:

— Боже, алеж то у вас, пане, німроку головка!

Вімлятіль, збитий рішучостию експедиторки з пантелику, замняв ся ще більше.

— Чому, чому? — спитав.

— Бо я взяв з почти лиш трийцять риньских в трох десятках!

Жандарм здивував ся; по хвили спитав:

— Алеж то не може бути! Ви взяли пятьдесять риньских, фальшивим банкнотом! Де ви дістали ті фальшиві гроші?

— На почті?

— Де?

— На цісарско-королївскій почті!

— Sadrazeni, на якій стациї?

— В Інсбруці!

— Там нема фальшивих гроший!

Ліна постановила зробити тій сцені конець і сказала:

— І на тутешній почті нема фальшивих гроший! Позаяк не маєте до мене ніяких більше урядових питань, прошу урядовий льокаль опустити!

— Я можу тут лишити ся, доки схочу! Але я мушу віднести ся до Інсбрука! Хочу спитати головну касу, чи она видала фальшиві гроші.

Ліна вибухла сьміхом, арештований зареготав ся також з вдоволенєм. Однак постенфі-

годині рано опустити свої позиції. Они лишили на побоєвищи 131 убитих і 300 карабінів, а їх страти обчисляють на 1000 людий. Дня 19 змусили Японці Росиян перейти через ріку.

Ся побіда Японців має велике значінє, бо отворила армії ґен. Курокого дорогу до міста Ляоян. Коли тепер ґен. Куропаткін не схоче або не зможе з цілою силою форсувати відворот через місто Ляоян до Мукдену, то знайде ся не задовго в безвихіднім положеню, бо сполучені армії японьскі, скоро лиш на то дозволить погода, можуть розпочати похід і замкнуть армію ґен. Куропаткіна зі всіх сторін. Можна длятого вже в найблизших днях сподівати ся якоїсь великої битви.

Новинки.

Львів дня 25-го липня 1904.

— **Конкурс.** Тов. взаїмних обезпечень „Днїстер“ розписує сим конкурс на шкіц розкладу і фасади дому 3-поверхового для тов. „Днїстер“ при ул. Підвале у Львові. — Премії за шкіци визначує товариство 2: перша 500, друга 250 К. Реченець предложеня шкіців до 10-го серпня 1904. Близших інформаций уділяє Дирекция „Днїстра“ щодень між 12-ою а 1-ою год. в полудне (Ринок 10 II пов).

— **Огонь.** В ночи з дня 20 на 21 с. м. повстав в Тучапах к. Ярослава огонь і в одній хвили обняв 5 господарств. В огни згинуло 7 штук рогатої худоби і 5 безрог, а крім того одна невіста. хотячи випустити корови з стайнї, остала ся там і спалилась на уголь. Єї муж також тяжко попарений. Шкода виносить до 20.000 К.

— **Самоубийства.** При ул. Казимирівскій у Львові отруїв ся в суботу Ізраїль Равх, інжинір-механїк і надзвичайний слухач фільософії. Прибувши із Станиславова до свояків при згаданій улици, зраджував велике зденервоване. Коли нікого не було дома, вислав за чимсь служницю з помешканя, а коли та за хвилю повернула, застала его на лїжку вже конаючого. Нещасний отруїв ся. Числив 24 лїт і був сином учителя еврейского язика в Станиславові. — В Вродах застрілив ся з револьвера 27-лїтний урядник Маркиль Френкель. Причина незвістна. — З Мостиск доносять: В пятницю приїхав тут з Перемишля тамбур 57 пп. із своєю любкою і вступили до одної реставрациї. По якімсь часї вояк вистрілив з револьвера до дївчини і убив єї на місци, а відтак хотїв себе застрілити Вистріл хибив і тамбур лиш тяжко ранив ся. Пробував ще раз стріляти. але его розоружили і віддали в руки військової патрулї, котра відставила его шпиталю. — В Ярославі відобрав собі жите з незвістної причини поручник 60 пп. Вальтер Фрібек.

— **Смерть з переляку.** До одного лїкаря в Берлинї прийшов ондї 31-лїтний купець Б., щоби піддати ся оглядинам. Коли лїкар по осмотреню назвав пацієнтови недугу, той зімлїв. По якімсь часї прочуняв, але зараз зімлїв опять і в тім станї помер.

— **Статистика поцїлуїв.** Оден добродїй в Льондонї займив ся на старі лїта зладженем цїкавої статистики. Отсе він подав виказ, скілько разів цїлував свою жінку протягом 20 лїт. Першого року супружого житя дїйшли ті докази любови до великаньскої суми 36 тисяч, се значить коло 100 поцїлуїв на днину. Другого року зменшила ся їх скількість до половини, в третім виносило число поцїлуїв пересїчно по 10 денно. По пятьох роках припадало лиш по 2 поцїлуї на днину, рано на добрий день і вечер на добраніч. Що пізнїйше цїлував сей добродїй жінку по разови на днину, або й то нї. Оттака є судьба гарної женщини на сьвітї!

— **Не повело ся.** Цїкавою справою занимала ся еміґраційна комисия Сполучених Держав, іменно жаданем якоїсь панї Кубік із Угорщини, щоби видати їй мужа. Єї муж, богатий реставратор, рішив ся виеміґрувати до Америки, але хотїв вперед виїхати сам, а жінку і дїти мав спровадити аж тодї, як вже отворить собі там нове підприємство. В порозуміню із жінкою виїхав, але вже 24 годин після его від'їзду довідала ся Кубікова, що єї муж мабуть тому, щоби собі уприємнити подорож, забрав із собою якусь панну Ґрос. Енерґічна жінка вибрала ся в погоню за любовною парою, але в Бремі дізнала ся, що они вже відїхали кораблем до Ню-Порку. Але й тепер ще не дала она за виграну, але сїла на поспішний корабель і прибула до Ню-Йорку ще о 2 дни скорше як невірний муж. Тут зажадала від еміґраційної комисиї, щоби розлучила прибувшу пару і видала їй мужа. Комисия дїйстно прихилила ся до домаганя жінки і позволила оселити ся в Америці лише подругам, а панна Ґрос мусїла слїдуючим кораблем вертати домів.

† Помер Михайло Барусевич, сьвященик-ювилят, кудрипецкий декан, парох в Мельници, станиславівскої епархії, в 77 році житя і 53 сьвященьства. В. є. п.!

— **Пияки між зьвірятами.** Стверджено, що серед зьвірят, особливо висших родів, є алькоголїки. Після дослїдів учених людий слонї, медведі, конї, пси та инші, висші зьвірята, мають нахил до уживаня трунків. Малпи і медведі тягнуть пиво як німецкі бурші (студенти). Властителї менажерий і сторожі в зьвірячих городах знають добре, що слонї старають ся при кождій нагоді лизнути алькоголю. Між слонями є такі, що удають недужих, аби викликати у людий милосерде і дістати від них на лїк — горівки. Мурини ловлять малпи таким підступом: ставляють під лїсом бочку пива, а малпи злазять ся цїлими чередами до бочки і пють до нестями так, що нарешті спиті не вміють відріжнити мурина від малпи. Тодї мурин бере одну малпу за ногу і веде до села, а за нею всї инші малпи беруть ся за ноги і машерують за мурином. Не менше радо запивають ся папуґаї у клїтках, а що упитий папуґай є сьмішний і забавний, то люди дають їм нарочно вина або горівки. Найбільшими пяницями між зьвірятами є самиці. Самиці рідко котрі запивають ся. Навіть деякі мотилї стають алькоголїками і радо летять до вина і горівки. Також конї в новойорских броварах запивають ся і гинуть з того. Наслїдком надмірного уживаня алькоголю зьвірята вироджують ся вже в другім поколїню.

рер випросив собі такі сьміхи, бо перед „цїсарско-королївским урядником“ сьміяти ся не вільно. Впрочім як верне, то з експедиторкою вже парахує ся.

— Урядово, маю надїю! — сказала Лїна і відвернула ся до канцелярийного стола.

Вімлятіль вийшов з арештованим з кокомнати, щоби відставити его на діл до зелїзницї.

Лїна відотхнула лекше, начеб позбула ся важкого тягару. Від коли обняла на тій почтї службу, приходив жандарм щодень, щоби особисто відобрати свою почту, а з его поведеня можна було пізнати, що він стараєсь і бажає до неї наближити ся. Але она не мала до сего найменшої охоти і дала єму зрозуміти зараз від самого початку, щоби ощадив собі труду. Однак тепер пізнає, що для неї може що найменше прибути глупа писанина, коли жандарм зробить з безглуздих викрутів торговельника худобою урядовий донос. Без сумнїву чоловік з когутячим пірєм напосядє ся тепер на неї.

Серед таких думок заскочив Лїну може тринайцятьлїтний хлопець, що впав з шумом до канцеляриї. На перший погляд пізнати по нїм гірску свободу. Хлопець ударив ся колїном о перегороду, що відділяє місце для публики і крикнув:

— Ов, алеж тут на пошті твердо!

Лїна усьміхнула ся і питає:

— Що ти хочеш, малий?

— Маєш тут лист, а ось тут пятьнайцять крейцарів, маєш лист зарихкумендувати, щоби безпечно зайшов!

Експедиторка навчає хлопця, що каже ся — зарекомандувати.

— Ет, менї всьо одно! Коби лише лист зайшов безпечний. А що-до відповіди, казали тато, маєш написати картку і післати їм на гору!

— На яку гору?

— Хиба не знаєш? Ми на горі коло озера, найвисша хата!

— Як зове ся твій батько?

— Осип!

— А дальше?

— Більше не має імени!

— Але як пише ся?

— Батько пише ся звичайно Андрух Унтермістельберґер!

Лїна записує собі цїкаві поясненя і відправляє хлопця, впевнюючи, що полагодить всьо як слїд. Коли відтак взяла ся до сортованя листів, попала опять на забавні адреси. Одна була така:

„До пана Осипа Фальбезонер, 1 реґаменд 3 бадальон 2 кумбанїя в кашарни у Відни. Жаво. Лявфшріт марш!“

Незгідна з почтовими приписами, але від щирого серця походила вірша коло адреси: „До дуже честного некараного Антона Кюйбенштедля, резервіста і маляря в Марія-Штайн“:

„Лети любе писанечко,
До віг єму припади,
Запитай про здоровлечко
І відповідь принеси“.

Хвилю Лїна надумувала ся, чи той лист пустити дальше. По приписам почта не повинна его приняти. Але хто знає, чи із змісту листу можна вислїдити надавця та з якою тугою дожидає певно адресат сего знаку житя. Лїна пускає лист в почтовий рух; нехай хто другий задержить его і зробить ужиток з приписів.

Слуга приніс почтову торбу і кепкує собі з єї сухорлявости.

— Навіть не варта бігати з гори на діл а відтак драпати ся знов до гори задля такої сухітничої торби.

Лїна пояснила слузї, що для него повинно бути всьо одно, чи почтова торба повна або порожна. В послїднім случаю навіть лекше єму нести.

На дїлї зміст торби був дуже скупий: тижднева ґазетка для пароха і два листи, що зацїкавили експедиторку чимало, бо на однім з них находила ся незвичайна як на сільску почту замітка: poste restante.

Справдї стоїть виразно написано: „М. Г. 18 poste restante“.

Мимохіть обертає Лїна той лист і обмацує зі всіх боків. Коли знає ся адресанта і адресата, лист не цїкавий, але poste restante, до того в малій місцевости і на скромненькій почтї, подразнює нерви, зацїкавлює. Лїна кладе его до окремої переділки і бере до руки другий прибувший лист. „Від вояка“, шепче до себе і оглядає куверту, що замість ґумою або ляком була запечатана кусником комісьного хлїба.

Адреса звучить:

До
високо шановної панни
Феронїки Сантбіхлер
доньки господаря
на долинї під горою в Ґрабен коло просмику
почта Зедорф

або положити
під камінь до клепаня
коси!

Прошу до власних рук.

Лиш батькови не дати!
Було-б по всім!

Безперечно і ся адреса вельми цїкава і зраджує богато, але Лїна думала більше про лист poste restante. Для кого він призначений, хто его відбере? Між селянами щось подібного не уживає ся і просто невістне, залюблені до-

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 25 липня. W. Ztg. оповіщує: Є. Вел. Цісар надав радникови суду краевого Петрови Лініньскому в Новім Санчи з нагоди перенесеня в стан спочинку титул старшого радника суду краевого з увільненєм від такси.

Берлин 25 липня. З Петербурга наспіла вість, що правительство росийске на представлене німецкого правительства видало приказ, щоби „Скандію" сейчас пустили на волю.

Сан Себастиян (Ішпанія) 25 липня. Вчера підчас борби тигра з биком, оба зьвірята впали до одної з льож. Серед публики настав страшенний переполох. Вартівники почали стріляти до тигра і зранили кулями кілька осіб, межи иньшими віцепрезидента сенату маркіза Підаля.

Льондон 25 липня. (Бюро Райтера). Анґлія запротестувала у Порти против даваня позволеня на переїзд через Дарданелі дальшим кораблям добровільної росийскої фльоти.

Токіо 25 липня. (Бюро Райтера). В борбі коло Кіаотун стратили Японці 422 людий. Страти Росиян обчисляють на 1000 людий. Ґен. Курокі змусив Росиян уступити ся з укріплених позиций над рікою Ці (Таіці) на всхід від Анпін. Найлютійша борба вела ся около півночи коло водоспадів згаданої ріки; около ½5 год. рано почали Росияни уступати, лишаючи на побоєвищи 131 погибших і около 300 карабінів.

Петербург 25 липня. Ґен. Сахаров доносить до ґен. штабу, що коло Пинсіку на лівім березі ріки Таіціго знаходить ся віддів передної сторожі японьскої в силі около 2 батальонів з машиновими карабінами. Поза ним в стороні як Сіпеяну і Тянсеяпудза стоять значні відділи неприятеля з 30 пушками. (Пинсіку лежить на дорозі до Мукдену а може на яких 25 кільометрів від Кванпу, де єсть копальня вугля, до котрої підходить льокальна зелізниця від стациї Єнтаї на північ від Ляоян).

Петербург 25 липня. Під проводом вел. кн. Алексія відбула ся вчера нарада, в котрій взяли участь вел. кн. Александер, ґр. Лямсдорф, контрадмірал Авелян і инші достойники. На тій нараді признано слушність анґлійскій ноті в справі неясного становища кораблів росийскої добровільної фльоти і зібрані прийшли до того переконаня, що теперішний характер кораблів добровільної фльоти росийскої зі становища межинародного права не єсть оправданий. Хотячи удержати дружні відносини міжнародні, Росия відбирає тим кораблям право задержувати і ревідувати чужі кораблї.

Кольонія 25 липня. До „Köln. Ztg." доносять з Токіо під датою 24 с. м.: Три кружляки владивостоцкої ескадри і один корабель транспортовий виділи вчера на полудневім заходї від Йокагами.

НАДІСЛАНЕ.

В сім тиждни

можна оглядати

Р И М

в Хромофотоскопі

ПАСАЖ МИКОЛЯША.

— Вступ 20 с. —

Мід десеровий куражийний з власної пасіки, розсилаю в міцних коробках 5 клґ. лиш 6 кор. франко. **КОРІНЕВИЧ** ем. учит. Іванчани.

магають ся радше від почти, щоби класти листи під камінь, на котрім клеплють і острять ся коси. Отже ходить тут лише о сільскі „личности". Парох певно не велїв би писати до себе листи poste restante, анї старий лїкар, але молодий? По докторі Обергумері можна сего надїяти ся. Отже він! Ся думка вражає Лїну немило. Але очевидно! Мусів полишити в університетскім містї любку, котра безпосередними листами не хоче у родичів Обергумера викликувати підозріня. Тому велить писати до себе через poste restante. Але „М. Г. 18". Звичайно вибирає ся початкові букви імени. Не вже се хто із замку? Але хто? Панна? Се був би скандал, як би такий недолїток був вже так зіпсутий і пускав ся аж на такі хитрощі!

Лїна зупинила ся в своїх здогадах, бо думати, що лист poste restante вказує на моральне зіпсуте, було-б абсурдом. Може бути відповідь на якесь анонїмне замовлене із Зедорфу. Але хто із Зедорфу замовляв би щось аж через часописи?

По полудни Лїна передала лист, призначений під камінь до клепаня коси, почтовому слузї, котрий відчитав уважно довгу адресу і став бурмотїти:

— Певно, задля писанини Францля буду дві години тягати ся до Ґрабену аж під просмик і остаточно дївки не буде дома. Хиба би чоловік був дурний! Та й лист не такий страх пильний; Францль не має гроший. Полагодимо его аж в недїлю!

— Але так не може бути! — сказала Лїна.

— Що в горах може бути, се я знаю найлїпше! Сховайте но его тимчасом, панунцю! В недїлю скажу вже дївцї, що до неї є лист, а за вісім днів прийде вже сама і відбере собі лист.

— Я донесу, що ви яко листонос страйкуєте!

— Що роблю?

— Страйкуєте, не сповняєте служби. Відмова без виповідженя.

— А то красно! Того не буде! Зроблю так, як сказав. Для такої сільскої дївки виїмків нема. Нехай гній з хліва викидає, але не пише листи. З писаня листів хліба не буде. Жінка управителя лісів буде також так довго мазати, аж прихопить єї чоловік.

— Хто? — крикнула Лїна здивована.

— А вам що стало ся? Кричите як на рожни!

— Жінка управителя лісів пише poste restante?

— Я там знаю, як! Але з судовим адюнктом в Швац, кажуть, знюхала ся письменно. Ну, давнійше все капнула менї шістка за то, що заніс листик на діл до зелїзницї і кинув просто до поїзду.

— А тепер?

— Тепер вже нї і більше не хочу!

Почтовий слуга виглянув случайно крізь вікно і крикнув: „Господи, таж іде она сама"! вискочив за двері.

Лїна чула, як серце їй почало бити ся сильнїйше. Все задля листу poste restante.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі" від огню. Членьский уділ 50 К можна вложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра".

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички . . . .**	**1,330.822 К**
Уділи	**109.835 К**	**Цінні папери льоковані в банках і на рахунках біж. .**	**280.681 К**
Фонди резервові .	**21.318 К**		

XXXXXXXXXX

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

XXXXXXXXXX

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Єзерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордїєнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с **Барановский** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки,** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигийского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).